

Ουδέν νεώτερο κάτω από τον Ήλιο

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

«Όταν μία πόλη με πολίτευμα δημοκρατικό που διψά για ελευθερία τύχει να έχει επικεφαλής τους κακούς “οινοχόους”, και μεθύσει πέρα απ’όσο πρέπει από άκρατη ελευθερία, τότε, αν οι άρχοντες της δεν είναι πολύ μαλακοί και αν δεν αφήνουν μεγάλα περιθώρια ελευθερίας, τους τιμωρεί η πολιτεία κατηγορώντας τους ως μιαρούς και ολιγαρχικούς. Βέβαια όσους υπακούουν τους άρχοντες τους προπηλακίζει ότι τάχα είναι δουλοπρεπείς και ασήμαντοι, ενώ επαινεί και τιμά τις ιδιωτικές συναναστροφές και δημόσια τους άρχοντες που συμπεριφέρονται σαν αρχόμενοι και τους αρχόμενους που συμπεριφέρονται σαν άρχοντες. Λοιπόν, δεν είναι αναπόφευκτο σε μία τέτοια πόλη η τάση για ελευθερία να ξεπερνά κάθε όριο;

»Για παράδειγμα ο πατέρας συνηθίζει να γίνεται όμοιος με το παιδί του και ο γιός με τον πατέρα του και ούτε ντρέπεται ούτε φοβάται τους γονείς του, για να γίνει ελεύθερος. Κι ο μέτοικος εξισώνεται με τον ελεύθερο πολίτη και ο ελεύθερος πολίτης με τον μέτοικο, το ίδιο κι ο ξένος.

»Λοιπόν φίλε μου, έτσι γίνεται η ωραία και νεανική αρχή, απ’όπου βλασταίνει, κατά τη γνώμη μου η τυραννίδα» (Πλάτων «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» Κεφάλαιο 8).

Πάνω από είκοσι αιώνες μετά, τα λόγια του Πλάτωνα επανηγούν πιο αληθινά από ποτέ και επιβεβαιώνουν το μη αναστρέψιμο της ηθικής και πνευματικής κρίσης στην οποία κατεδαφίζεται ο παρηκμασμένος μας πολιτισμός. Η τυραννία επιβεβαιώνεται συστηματικά σε όλα τα επίπεδα ακόμα και με τα ρούχα της ψευδο-δημοκρατίας και της ψεύτικης καλοσύνης με μανδύα υποκρισίας και δειλίας διηγούμενη τον μύθο του «κυρίαρχου λαού» που αποφασίζει και σχεδιάζει το δικό του λαμπρό μέλλον φτιαγμένο από μαγευτικά σκηνικά όπου ακόμη ο θάνατος και η αρρώστια θα εξοριστούν και θα εξαφανισθούν.

Αντίθετα, η αληθινή πραγματικότητα υλοποιείται στη σύγχρονη σκλαβιά απέναντι στα όργανα της τεχνολογίας που δεν αφήνει χώρο στην πνευματικότητα και στην Επιθυμία για Γνώση του τί είμαστε μέσα μας. Έχουμε πέσει στην άβυσσο, σε σκοτάδι άγνοιας και δεισιδαιμονίας. Οι θρησκείες παραπαίουν, μέσα στις παρασύρσεις του φανατισμού και της πολιτικής, χάνοντας τον ρόλο τους ο οποίος και μόνον θα μπορούσε να εγγυηθεί στο λαό ελάχιστη ειρήνη και δικαιοσύνη.

Όταν οι θρησκείες χάνουν την ικανότητα να δαμάσουν τους ανθρώπους εκπαιδεύοντάς τους στην ανεκτικότητα, στον ηθικό νόμο, στον σεβασμό προς τους συνανθρώπους τους, παραιτούνται στην πραγματικότητα από τον ρόλο και το πρωταρχικό έργο τους

Αλήθεια και Αγάπη, αυτά είναι λόγια που ο Μεγάλος Μυημένος της Γαλιλαίας, περισσότερο από είκοσι αιώνες πριν, ήξερε να ερμηνεύει σωστά, κάνοντας τα να δονούνται τριγύρω στον εαυτό Του για να ταρακουνήσει έναν κόσμο που είχε παρακμάσει και που είχε αρχίσει να προσελκύεται από το «αίμα» των θυσιασθέντων θυμάτων του σε μια οργιαστική δίνη ανομίας.

Το αίμα καλεί αίμα, λέει μια παλιά λαϊκή παροιμία, αλλά η αγάπη και η δικαιοσύνη θα βρουν, μετά τις ψυχικές καταγίδες αυτής της τελευταίας όγης της Εποχής του Σιδήρου, την ορθή τους κατάταξη.